

C
AD
I

Cuvânt

la

Dorhodul **A**dormirii

Maicii **D**omnului

După înălțarea la ceruri a Domnului nostru Iisus Hristos, Preacurata Fecioară Maria, Maica și Mijlocitoarea mântuirii noastre, a rămas în grija Sfântului Ioan Evanghelistul, veselindu-se întru slava Fiului și Dumnezeuului său. Ea era, încă din zilele vieții sale pământești, fericită de toate neamurile, pentru că a născut pe Mântuitorul sufletelor noastre. Dar, intrucât omului îi este dat pe pământ să se nască și apoi să moară, și Preasfintei Fecioare i s-a apropiat ziua preaslăvită a Adormirii sale. Cu

mult dor a așteptat acel moment, intrucât dorea să iasă din trup ca să vadă fața preadulce și preadorită a Fiului său, care șade de-a dreapta Tatălui. În așteptarea acestor clipe, Preacurata s-a pregătit cu multă dragoste și rugăciune, arzând de râvnă dumnezeiască mai mult decât Serafimii. Privegherile și lacrimile sale erau ca văpaia și cuprindeau năzuințele tuturor oamenilor, ea fiind mijlocitoarea noastră încă din această viață, la Tronul lui Dumnezeu.

Deci, Preasfânta Fecioară, viețuind o vreme în casa Sfântului Ioan Cuvântătorul de Dumnezeu, din Ierusalim, ieșea adeseori la Muntele Măslinilor, de unde Fiul ei, Iisus Hristos Domnul, S-a înălțat la ceruri, și acolo își făcea rugăciunile sale. Odată, rugându-se și mai mult

Adormirea Maicii Domnului

(imagine - mozaic (exterior)
Biserica „Madona Dudu” - Craiova)

pentru mutarea ei din trup, Sfântul Arhanghel Gavriil, care i-a fost slujitor și binevestitor, i-a adus de la Domnul vestea Adormirii sale și a ridicării la ceruri, unde va petrece în veci cu Cel fără de moarte, Fiul ei și Dumnezeuul nostru. Evident, moartea trupească a Preacuratei nu va fi decât o Adormire, din care se va deștepta și va vedea viața cea fără de moarte și slava negrăită a Preasfintei Treimi.

După ce i-a binevestit această bucurie, Sfântul Arhanghel i-a dat Maicii Domnului un dar din Rai, o stâlpăre de finic, ca să fie pusă pe patul ei de îngropare.

Cât de mare și negrăită bucurie a avut preabinecuvântata Fecioară în acele clipe sfinte, nimeni nu poate spune. Aceste sentimente îi aminteau de bucuriile pe care dânsa le avea pe când Mântuitorul era pe pământ. Ele sporeau și mai

mult la gândul că, odată cu trecerea din viața pământească, ea va petrece în ceruri cu Fiul și Dumnezeu său, indulcindu-se totdeauna de vederea feței Lui celei preaiubite. Așadar, sufletul ei a fost primit de Mântuitorul în sfintele Sale mâini, de față fiind Sfinții Apostoli și Sfinții Îngeri. În acele momente sfinte, Preacurata Fecioară, fiind înconjurată de slava dumnezeiască și strălucindu-i fața mai mult decât a lui Moise, care grăise cu Dumnezeu în Sinai, era pregătită să întâmpine pe Fiul ei, Mântuitorul Hristos. Cu toții au înțeles că Maica Domnului se va muta la ceruri și au început să se pregătească de cele trebuincioase pentru îngropare. După ce toate au fost bine rânduite, deodată a strălucit în casa aceea o lumină

Adormirea Maicii Domnului

(imagine - mozaic (exterior)
Biserica „Madona Dudu” - Craiova)

dumnezeiască, care a înspăimântat pe toți. Atunci, S-a arătat Mântuitorul Hristos, Împăratul slavei, cu Arhanghelii și cu Îngerii, cu toate Puterile cerești, și au ridicat la ceruri pe Preacurata Fecioară. Iar ea, văzând venirea Fiului Său, a grăit cu bucurie cuvintele: „Mărește suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că a căutat spre smerenia roabei Sale”. Deci, îndată după acest moment, a început dulcea cântare îngerească a prohodirii Maicii lui Dumnezeu, repetându-se cuvintele închinării Arhanghelului Gavriil: „Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei”!

Și noi, prin acest Prohod, ne străduim să aducem cântări de laudă Maicii Domnului și să purtăm în evlavie și smerenie preasfântă

icoana ei in procesiune in jurul bisericii. Deși in aceste imne ne exprimăm tânguirea și intristarea, totuși Preacurata Fecioară ne îndeamnă să nu plângem, ci să ne bucurăm că, odată înălțată la ceruri, va fi mai aproape de Fiul și Dumnezeuul ei, pe Care cu mai multă înlesnire Îl va ruga să Se milostivească spre noi. Prin urmare, Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare ne încredințează că, după mutarea ei, nu ne va lăsa sărmani, ci se va ruga pentru noi, ea fiind o mamă cu totul deosebită, aleasă de Dumnezeu pentru o misiune unică și tainică, aceea de a naște pe Fiul lui Dumnezeu, Care S-a intrupat pentru mântuirea oamenilor, și de a mijloci pentru noi. Oricine va cânta Prohodul acesta va înțelege cât de mult iubim și cinstim

Adormirea Maicii Domnului

(imagine - mozaic (exterior)
Biserica „Madona Dudu” - Craiova)

pe Maica Domnului. Ea este Născătoare de Dumnezeu, Pururea Fecioară și Maică a lui Dumnezeu, fiind prezentă in toate rugăciunile și închinăciunile înaintea icoanelor ei. Fără îndoială că in aceste acte de cult Maica Domnului nu este separată niciodată de Mântuitorul Hristos, Care a luat trup din trupul ei.

Pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, Doamne Iisuse Hristoase, mântuiește-ne și ne miluiește pe noi. Amin!

+ IRINEU
MITROPOLITUL OLTENIEI